

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Mântuitorul nu S-a înălțat la stele, ci deasupra lor;

El nu S-a înălțat la îngeri, ci deasupra lor; nu la puterile cerești, ci deasupra lor; deasupra tuturor cetelor nemuritoare, cerești, deasupra tuturor sălașurilor cerești ale îngerilor și ale celor drești; sus, mult mai sus de ochii heruvimilor, chiar către tronul Tatălui ceresc, către altarul tainic al Sfintei și de Viață Dătătoarei Treimi.

Măsura acestor înălțimi nu există în lumea zidită; poate că singurul lucru cu care se poate asemena în direcția opusă, stă în adâncurile în care l-a aruncat mândria pe Lucifer, cel lepădat de Dumnezeu; sunt adâncimile în care Lucifer a dorit să arunce întreaga omenire.

Domnul Iisus ne-a mântuit din această stricăciune fără de sfârșit și, în locul adâncimilor acestei prăpăstii, El ne-a ridicat pe noi la înălțimile dumnezeiești ale cerului.

El ne-a înviat pe noi pentru două pricini: mai întâi, pentru că El a înviat ca om în trup, așa cum suntem noi; și în al doilea rând, pentru că El nu a înviat pentru El ci pentru noi, ca să ne deschidă calea spre pacea cu Dumnezeu.

Înălțându-Se în trupul Său cel înviat, pe care oamenii l-au ucis și l-au îngropat în mormânt, El a binecuvântat cu mâinile care purtau rănile cuielei.

O Doamne prea binecuvântate, cât de mare este mila Ta!

*Înălțatu- Te-ai întru slavă,
Hristoase Dumnezeu nostru,
bucurie făcând ucenicilor
cu făgăduința Sfântului Duh,
încredințindu-se ei prin
binecuvântare,
că Tu ești
Fiul lui Dumnezeu
Izbăvitorul lumi.*

(Troparul Înălțării, glasul 1)

Istoria venirii Tale în lume a început cu binecuvântare, și se sfârșește cu binecuvântare.

Vestind venirea Ta în lume, Arhanghelul Gavriil a intrat la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cu cuvintele: "Bucură-te, ceea ce ești plină de har ... Binecuvântată ești tu între femei!" (Luca 1:28). Și acum, când Tu Îți iei rămas bun de la cei care Te-au primit pe Tine, Tu Îți întinzi mâinile binecuvântându-i îmbelșugat.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Orice lacrimă ce-ți va fi dăruită de recunoștința săracului, va străluci pentru tine dincolo de mormânt. Orice lacrimă pe care săracul o va vărsa silit de răceala și asuprirea inimii tale față de el, va cădea pe sufletul tău ca o picătură de foc înaintea scaunului lui Dumnezeu. Caută mila lui Dumnezeu prin milostenie către săraci! Dumnezeu ți-l trimite pe sărac la tine, iar tu îl trimiți înapoi la Dumnezeu? Dumnezeu îi va da, negreșit; dar vorba e să-i dai tu negreșit. El va da săracilor, dar o să-ți dea El ție Mila Sa?, căci tu ai infinit mai mare nevoie decât săracul de milostenia ta. Dumnezeu nu părăsește pe nimeni, dar tu trimiți de la tine pe sărac - te-ai abătut de la cinstea pe care ți-a dat-o Dumnezeu și ai depărtat darul Lui de la tine. Iubește-i pe săraci, pentru că prin ei o să afli și tu mila lui Dumnezeu pentru tine.

(Cuviosul Părinte Arsenie Boca, Mărgăritare duhovnicești)